

påny uden sådan assistance. Dette medfører bl. a., at der i tilfælde af statsobducentens sygdom vil opstå en uholdbar situation, ligesom obducenten er udelukket fra at foretage længere rejser og ikke kan holde ferie uden til stadighed at risikere at blive tilkaldt til obduktioner.

Sygehusets bestyrelse har tilsluttet sig de af statsobducenten fremsatte synspunkter og har indstillet, at der gennem forhøjelse af statens tilskud til obducenturet skabes mulighed for ansættelse af en fast assistent for obducenten med den fornødne retsmedicinske uddannelse. Bestyrelsen har herved fremhævet, at det med statsobducenturet forbundne arbejde gennem de senere år har beslaglagt en stadig større del af prosektores tid, hvilket har været medvirkende årsag til, at der har måttet oprettes yderligere 2 lægestillinger ved prosektooratet, og sygehuset mener ikke fortsat at kunne gå med til en ordning, hvorefter en af de til prosektooratet knyttede læger deltager i statsobducenturets arbejde, uden at der af staten ydes tilskud til hans løn. Samtidig har sygehusbestyrelsen stillet krav om en væsentlig forhøjelse af stats-tilskuddet til prosektores løn.

Retslægerådet har i en over sagen indhentet erklæring udtalt, at det ikke kan skønnes at være et rimeligt krav, at statsobducenten i Odense på egen hånd skal bestride det betydelige arbejde, der er forbundet med 50—60 legale obduktioner årligt, af hvilke mindst halvdelen kræver supplerende histologiske, bakteriologiske eller kemiske undersøgelser med supplerende erklæringer, hvortil kommer den stærkt belastende forpligtelse til døgnet rundt at være til rådighed for hurtig udrykning til obduktion og gerningsstedsundersøgelser. Rådet har derfor overfor statsobducenten i Aarhus rejst spørgsmål om, hvorvidt en vikarordning kunne tilvejebringes med bistand fra nævnte statsobducentur, hvilket spørgsmål er besvaret benægtende. Med hensyn til universitetets retsmedicinske institut i København stiller forholdet sig på tilsvarende måde, hvorved bemærkes, at sammenfaldet af ferietiden de forskellige steder vil øge vanskelighederne ved en vikarordning, og under længerevarende sygdomsforfald vil situationen utvivlsomt blive helt umulig. Rådet er derfor kommet til den opfattelse, at den bedste og mest forsvarlige løsning vil være den, at der i Odense indføres en tilsvarende ordning som ved statsobducenturet i Aarhus, således at der ydes et årligt tilskud til aflønning af en fast assistent ved prosektooratet, og således at denne assistent arbejder både for sygehuset og for statsobducenturet, idet der ikke er arbejde nok til en fast assistent, der ikke skal varetage begge disse opgaver.

Sundhedsstyrelsen har udtalt, at man ganske kan henholde sig til retslægerådets erklæring.

Det kan oplyses, at der til statsobducenturet i Aarhus, hvor arbejdet er af noget større omfang (for tiden godt 100 legale obduktioner årlig), ydes et tilskud fra staten på 3 000 kr. til obducentens løn og 4 200 kr. til en assistent hos statsobducenten, for begge beløbs ivedkommende med sædvanligt honorartillæg. Om oprettelsen af en fast assistentstilling ved statsobducenturet i Aarhus henvises iøvrigt til justitsministeriets skrivelse af 25. februar 1931 til folketingets finansudvalg (rigsdagstidende 1930—31, tillæg B. spalte 1295—98).

Justitsministeriet finder det efter det oplyste påkrævet, at der ansættes en fast assistent ved statsobducenturet i Odense, således at der af staten ydes et tilskud til hans lønning, ligesom man finder en forhøjelse af statstilskuddet til prosektores løn rimelig. Under hensyn til størrelsen af de tilskud, der for det aarhusianske statsobducenturs vedkommende ydes til henholdsvis assistent og prosekto, finder justitsministeriet, at tilskuddet til assistentens løn passende kan ansættes til 3 000 kr. årlig med sædvanligt honorartillæg, for tiden 50 pct., medens tilskuddet til prosektores løn bør forhøjes med 1 200 kr. til ialt 2 400 kr., ligeledes med sædvanligt tillæg. Den samlede forhøjelse af statstilskuddet vil herefter andrage 4 200 kr. årlig (med det for tiden gældende tillæg ialt 6 300 kr.).

Det bemærkes, at finansministeriet ved skrivelse af 11. februar 1950 har tiltrådt ovennævnte indstilling.

Under henvisning til foranstående skal man anmode udvalget om ved 3. behandling i folketinget af forslag til finanslov for 1950—51 at stille følgende ændringsforslag:

Til § 19 II. P. 11. Udgifter ved lovmæssige obduktioner. a. Honorarer.
Summen forhøjes med..... 6 300 kr.